

hørende Punkt, jeg for mit Vedkommende ønsker derom kun i dette Dieblif at sige, at jeg heelt vel forstaaer den Beslutning, at det store Spørgsmaal, om hvilket der paa dette Punkt nærmest kunde være Tale, ikke bliver fremdraget paany her. Jeg skal ikke gaae ind paa det i det andet Thing omtviste de Forslags hele historiske Gang, men kun vedstaae, at heller ikke jeg kunde ønske det gjenoptaget her; denne Anskuelse vedkjender jeg mig efter hele den Maade, hvorpaa Sagen er tagen fra Forst af, og efter den endelige Bøtering, hvorved der er givet Samtykke til, at der kan begyndes paa Bygningen af et saakaldet større Pantserfisk, — hvis jeg ikke tager feil, troer jeg, at man kan oversætte det ved et Skib med to Taarne; Ordet: „et større Pantserfisk“ er jo vel et noget ubestemt Udtryk, men hos os kan der ikke være Tale om, hvad man i streng Forstand kunde kalde et større Pantserfisk, der kan ikke hos os være Tale om at bygge en egentlig Pantserfregat, det er jo fuldstændigt umuligt, og jeg antager som sagt, at der er meent et Pantserfisk med to Taarne. — Hvad nu dernæst de Punkter angaaer, som nærmest vedkomme Kirke- og Underviisningsministeren, da føler jeg ingen Opfordring til nu at yttre mig med Hensyn til de forskellige Undringer, der ere foretagne med Hensyn til Seminarierne, men derimod maa det være mig tilladt at sige et Par Ord angaaende det Forslag, der ved 3die Behandling blev vedtaget med Hensyn til Theatret. Jeg forstod ikke ganske, hvad den høitærede Finantsminister i saa Henseende udtalte, men det er mig aldeles ikke magtpaaliggende i dette Dieblif at faae nogen mere bestemt Erklæring. Jeg ønsker kun at anmode det ærede Ministerium om at overveie hele dette Forhold noget nærmere. Det vil jo ikke vare saa længe, inden der i det andet Thing vil foreligge Afstemninger ved anden Forhandling af Theaterlovsforslaget. Det staaer for mig, som om Kirke- og Underviisningsministeren ikke vel vil kunne forsvare at give sit Mende til, at Finantslovsforslaget vedtages her i uforandret Stikelse, udenat man har faaet autentisk Visshed for, hvorvidt nogen af de Udveie, som den høitærede Fi-

nantsminister antydede til at raade Ved paa de uheldige Følger af Strøgningen af de 15,000 Rd. ogsaa maattet vise sig praktisk. Man vil maaskee mene, at der ikke kan ligge saa megen Vægt paa dette Beløb af 15,000 Rd., som er taget fra Theatret ved sidste Behandling i Folkethinget. Men denne Sag er mere alvorlig, frygter jeg, end den saa ud til ved første Diekast. Naar de ærede Medlemmer af Thinget, som ikke hidtil nærmere have sat sig ind i Forholdet med Hensyn til Theatret, vilde gjøre dette, saa troer jeg, de da ville komme til at erkjende, at det, der kan synes at dreie sig om nogle saa Tusind Daler, maaskee dog i Virkeligheden kan blive til et Spørgsmaal om Theatrets Eksistens eller Ikke-Eksistens, og det af mere end een Grund, baade ifølge Summens egen Betydning og paa Grund af andre Omstændigheder, som knytte sig dertil; saadanne Omstændigheder kunne jo ofte i Virkeligheden give en Sum, der synes ringe, en større Betydning, end den efter sin blotte Talstørrelse har. Jeg kan ikke betvivle, at Regeringen vil bidrage Sit til, at Sagen i saa Henseende bliver ganske klar, saa at vi ikke vedtage Finantslovsforslaget uden at behymre os om den paagjældende Post, i den Forventning, at den ikke har nogen afgjørende Betydning, men saa senere blive overraskede ved at erfare, at det dog i Virkeligheden har været en aldeles afgjørende Post. Det maa vel erindres, at paa et Budget, som omtrent udgjør et Par hundrede Tusinde Daler, kan en Formindkelse af 15,000 Rd. være af en overordentlig indgribende Betydning, og det saameget mere, som Budgettet iforveien er, om jeg saa maa sige, spændt. Naar man igjennem Aaringer har arbejdet paa at bringe det meest mulige Udbytte tilveie for at være istand til at fyldestgjøre de Fordringer om Besparelser, som ere fremkomne fra Repræsentationens Side, saa kan det let skee, at netop en Inddragning af 15,000 Rd., der ikke ledsages af nogenformhelst Lettelse, kan blive et dræbende Slag, ligesom een Draabe jo kan bringe et Glas Vand til at løbe over. Jeg haaber, som sagt, at Ministeriet ved en nærmere Betragtning af denne Sag vil erkjende, at det er en billig Forventning, at der, inden Finants-